

Arrest

nr. 57 357 van 4 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 16 december 1984 geboren in Mosul. U bent een soenniet van Koerdische origine. Tot aan uw vertrek zou u in de wijk Garaj Shimal gewoond hebben. U had sinds februari 2008 een kapsalon in een pand dat eigendom was van uw vader en dat gelegen was in de wijk Nabi Younis. Op 21 maart 2010 zou er een onbekende man naar uw kapsalon gekomen zijn. Hij vertelde u dat wat u deed tegen de Islam was. U wilde eerst de politie bellen maar opeens was de man verdwenen. U bleef gewoon verder werken totdat u op 26 maart 2010 een dreigbrief van Ansar Al Sunna ontving waarin geëist werd dat u zou stoppen met uw werk. Indien u niet gehoorzaamde zou u gedood worden. U sloot het kapsalon en keerde naar huis terug. Daar besloot uw vader dat het beter was dat u uit Irak zou vertrekken. Hij regelde alles en op 28 maart

2010 vertrok u uit Mosul. U reisde naar Istanbul waar u op 31 maart 2010 aankwam. Daar verbleef u 20 dagen alvorens naar België af te reizen. Op 27 april 2010 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: een identiteitskaart, een bewijs dat u kapper was en een enveloppe van TNT.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming heeft aangetoond.

Vooreerst moet er worden opgemerkt dat de door u neergelegde identiteitskaart werd immers ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie en, na een grondig onderzoek, is uit hun analyse gebleken dat dit document een vervalsing betreft. Dit stuk kan dan ook geenszins als een authentiek identiteitsdocument worden weerhouden. Integendeel het feit dat u, mits het voorleggen van een vervalst document, op intentionele wijze getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, doet ernstige twijfels rijzen over uw algehele geloofwaardigheid en houdt dan ook een negatieve indicatie in voor de beoordeling van uw asielaanvraag.

Verder dient te worden vastgesteld dat u beweert geboren en getogen te zijn in Mosul. U zou hier tot maart 2010 hebben gewoond. Er zijn echter zeer ernstige twijfels gerezen bij de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf tot maart 2010 in Mosul. U kan immers onvoldoende antwoorden op kennisvragen over Mosul en Irak, de stad en het land waar u uw ganse leven zou hebben gewoond.

Zo beweert u verkeerdelijk dat er slechts één rivier, de Tigris, door Mosul zou lopen (CGVS, p. 5). Dit terwijl ook de Khawsar rivier door de stad loopt. Deze rivier verdeelt bovendien het oostelijke deel waar u gewoond en gewerkt zou hebben, in twee. Verder kunt u blijkbaar slechts twee moskeeën van Mosul opnoemen. U verklaart zelfs dat u de belangrijkste moskeeën van Mosul nooit gezien zou hebben en dat u slechts vijf moskeeën uit Mosul zou kennen enkel en alleen omdat u dit in een boek gelezen zou hebben (CGVS, p. 26, 29). Dit terwijl er duizenden moskeeën in Mosul zijn. Voorts weet u niet waar de universiteit van Mosul, de spoorweg, het treinstation, het voetbalstadion of het olympisch zwembad gelegen zijn en kunt u bovendien, afgezien van twee poorten, geen enkel historisch gebouw in Mosul opnoemen (CGVS, p. 26, 27, 29, 31). Dit is bijzonder bevreemdend voor iemand die beweert dat hij zijn ganse leven in Mosul heeft doorgebracht.

Gevraagd naar welke plaatsen rond Mosul liggen verklaart u dat u enkel Kirkuk, Sinjar, Dohuk en Zummar zou kennen (CGVS, p. 28). Niet alleen getuigt dit van een zeer beperkte kennis voor iemand die beweert zijn ganse leven in Mosul te hebben gewoond, temeer daar u verklaarde af en toe voor uw werk naar Sinjar te gaan, maar bovendien kan er bezwaarlijk gesteld worden dat deze plaatsen in de onmiddellijke omgeving van Mosul liggen.

Daarnaast moet nog worden vastgesteld dat u, gevraagd naar de telefooncode van Mosul, slechts de algemene codes van mobiele telefoons opgeeft, namelijk 0770 of 0750 is, maar helemaal niet de lokale code voor Mosul (CGVS, p. 29).

Verder blijkt ook uw kennis over gebeurtenissen die zich tijdens en na de val in Mosul hebben afgespeeld ontoereikend te zijn. Zo beweert u foutief dat eerst het Amerikaanse leger de stad binnengetrokken zijn, gevolgd door de Peshmerga (CGVS, p. 6, 7). In werkelijkheid waren het eerst de Peshmerga die de stad binnendrongen gevolgd door het Amerikaanse leger.

Verder beweert u totaal foutief dat Moqtada Al Sadr de leider van Al Qaida in Irak zou zijn en dat hij in 2004 opgepakt zou zijn. U verklaart daarenboven herhaaldelijk dat Al Qaida een sjiietische groepering zou zijn (CGVS, p. 14, 32). In werkelijkheid is Al Sadr echter de leider van het Mehdi leger en is Al Qaida een soennietische groepering die bovendien zeer actief is in Mosul en de regio Ninewa in het algemeen. Dergelijke foutieve antwoorden doen ernstige twijfels rijzen over uw beweerde verblijf in Centraal-Irak sinds de val van het Baath regime, aangezien Al Sadr en Al Qaida dermate gekend en invloedrijk zijn binnen de ganse maatschappij in Centraal Irak. U verklaart daarenboven nog dat de eerste minister van Irak, Maliki, een soenniet zou zijn terwijl het algemeen bekend is dat Maliki sjiiet is (CGVS, p. 24).

Verder bent u er blijkbaar niet van op de hoogte dat er in de maand van uw vertrek uit Irak nog verkiezingen zouden hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 17). Gezien het tijdstip, de impact en het belang van deze verkiezingen mag er verwacht worden dat u dit zou weten zelfs indien u zich niet voor politiek zou interesseren.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u de kleur van de voedselrantsoenkaart van 2009 foutief beschrijft. Zo beweert u dat die kaart wit zou zijn met rode strepen (CGVS, p.30). In werkelijkheid was de kleur van de voedselrantsoenkaart in 2009 in de provincie Ninewa, (licht)groen met paars opschrift.

Gevraagd of u meer weet over de grootschalige operaties zoals deze die door de Amerikanen of de Iraakse regering werden uitgevoerd, stelt u louter dat er sinds 2003 regelmatig patrouilles

van Amerikaanse en Iraakse soldaten plaatsvonden maar dat er nooit grote militaire operaties hebben plaatsgevonden tegen terroristische groeperingen (CGVS, p. 15). Dit is hoogst verwonderlijk aangezien de Iraakse regering in mei 2008 van start ging met Operation Lion's Roar. Dit grootschalig offensief, waarbij Iraakse veiligheidsdiensten hun krachten bundelden met het Amerikaanse leger, was gericht tegen Al Qaida en andere soennitische oproerbewegingen. Dat u dit alles als inwoner van Mosul geheel zou ontgaan zijn, is weinig waarschijnlijk, daar de stad vanaf de start van de operatie hermetisch werd afgesloten en er een strikt uitgaansverbod werd opgelegd dat geleidelijk aan werd afgezwakt. Deze operatie werd bovendien nog gevolgd door meerdere militaire acties in oktober 2008 en februari 2009.

De informatie waarop het CGVS zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier.

Gelet op bovenstaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde verblijf tot maart 2010 in Mosul (Centraal-Irak). Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die u in 2010 in Mosul zou hebben gekend, volledig ondermijnd. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

De ongeloofwaardigheid omtrent uw bewering als zou u uw ganse leven in Mosul hebben verbleven én de vaststelling dat u valse identiteitsdocumenten voorlegde maakt dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw identiteit, de exacte regio van waar u afkomstig bent en de plaatsen waar u de voorbije jaren heeft verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken. Bijgevolg is het niet mogelijk in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en kan u de status van subsidiaire beschermde niet worden toegekend.

De overige documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker definieert het begrip vluchteling zoals aangegeven in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de verschillende elementen van de definitie toe op zijn situatie.

Verzoeker weerlegt de motieven van de bestreden beslissing als volgt:

- verzoeker stelt verbaasd te zijn over de vaststellingen aangaande zijn identiteitskaart en volhardt dat hij zijn identiteitskaart ter goede trouw heeft ontvangen en dat hij niet op de hoogte was dat deze identiteitskaart vervalst is; bijgevolg kan niet worden gesteld dat hij de intentie had om de Belgische asielinstanties te misleiden;
- verzoeker merkt op dat de kennisvragen aangaande de stad Mosul niet eenvoudig waren. Zijn beperkte scholing heeft tot gevolg dat hij weinig over aardrijkskunde of cultuur kent. Bovendien heeft verzoeker nooit culturele uitstapjes ondernomen en hij is niet geïnteresseerd in cultuur waardoor het niet verwonderlijk is dat hij geen namen van moskeeën of historische gebouwen kan noemen. Voorts ging verzoeker nooit naar de universiteit, reisde hij nooit met de trein en had hij geen interesse in voetballen of zwemmen, wat een verklaring kan bieden voor het feit dat hij een aantal plaatsen of gebouwen niet kon situeren;
- inzake de telefooncode van Mosul merkt verzoeker op dat op heden het mobiel bellen veel belangrijker is dan het telefoneren naar vaste lijnen. Bovendien werd verzoeker er niet op attent gemaakt dat hem de lokale code van de vaste lijn werd gevraagd;
- verzoeker merkt tenslotte op dat hij totaal geen interesse had in terroristische groeperingen of in de politiek van zijn land;
- verzoeker verwijst naar het door hem neergelegde gezondheidsbewijs dat zijn afkomst uit Mosul aantoonst;
- verzoeker volhardt dat hij naar aanleiding van zijn werk als kapper werd bedreigd en voert aan dat de feiten die aanleiding hebben gegeven om zijn land van herkomst te verlaten niet worden betwist;
- verzoeker is soenniet en het sektarisch geweld in Irak is niet onder controle;
- verzoeker kan de bescherming niet bekomen van de autoriteiten en de klachtindiening door zijn vader had evenmin resultaat.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker betwist niet dat de door hem bijgebrachte identiteitskaart, na onderzoek door de Federale Politie, niet-authentiek werd bevonden. Het feit dat verzoeker zijn identiteitskaart te goeder trouw ontvangen heeft en niet op de hoogte was van de vervalsing is geen afdoende verschoningsgrond voor het neerleggen van dergelijke documenten. Verzoeker draagt de verantwoordelijkheid voor de stukken die hij neerlegt en het neerleggen van een niet-authentiek identiteitsdocument ondermijnt zijn algehele geloofwaardigheid.

Verweerder wordt door de Raad gevolgd waar hij repliceert dat het niet onredelijk is enige kennis van verzoeker te verwachten omtrent Mosul, de stad waar verzoeker zijn hele leven zou gewoond hebben. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker een document voorlegt waaruit zijn herkomst blijkt, tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Het is te dezen niet kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal aan verzoeker, ongeacht zijn opleiding, de gegevens heeft gevraagd die in de bestreden beslissing zijn aangehaald. Dient immers te worden opgemerkt dat een asielzoeker, zelfs wanneer die slechts een lage scholing heeft genoten, in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar.

De commissaris-generaal heeft in deze echter terecht vastgesteld dat verzoekers kennis aangaande Mosul geenszins voldoende is om enig geloof te kunnen hechten aan zijn vermeende afkomst. Verzoeker bleek immers onwetend te zijn aangaande het bestaan van de Khawsar rivier die het oostelijk deel van de stad waar verzoeker woonachtig is in twee deelt. Hij kon slechts een beperkt aantal moskeeën en historische gebouwen in Mosul opnoemen en bleek niet in staat te zijn een aantal gebouwen of plaatsen zoals de universiteit, het treinstation en het voetbalstadion in Mosul te situeren. Verzoeker kon geen plaatsen weergeven die in de onmiddellijke buurt van Mosul gelegen zijn. Verzoekers kennis aangaande gebeurtenissen tijdens de val van Mosul, aangaande grootschalige militaire operaties in Mosul en aangaande terroristische groeperingen die actief zijn in (Centraal-)Irak blijkt eveneens ontoereikend te zijn. Verzoeker was evenmin op de hoogte van het feit dat er in de maand van zijn vertrek nog verkiezingen hebben plaatsgevonden in Irak.

Waar verzoeker verwijst naar zijn lage scholingsgraad ter verschoning van zijn gebrekkige kennis aangaande Mosul, alsook zijn gebrek aan interesse in cultuur, politiek, zwemmen, voetbal en terroristische groeperingen, moet worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen inzake topografische en geografische elementen die tot de dagelijkse leefomgeving behoren. Het gebrek aan opleiding tast de verstandelijke vermogens niet aan en verhindert niet kennis te vergaren inzake de dagelijkse leefomgeving. Voorts brengt verzoeker geen overtuigende argumenten aan waarmee hij kan aantonen dat de vragen die hem gesteld werden aangaande Mosul, waar hij sedert zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Irak zou gewoond hebben, kennelijk onredelijk zouden zijn.

De vragen die verzoeker correct beantwoordde wegen niet op tegen voormelde onwetendheden daar deze geëtaleerde kennis verworven kan zijn via derden of door zelfstudie.

Inzake verzoekers verwijzing naar het door hem neergelegde gezondheidsbewijs dat zijn afkomst uit Mosul zou aantonen, merkt verweerder terecht op dat om enige bewijskracht aan een document te ontleen, het dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Mosul.

Gezien geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verblijf in Mosul, heeft verzoeker evenmin de door hem aangehaalde problemen die hij in 2010 in Mosul zou hebben gekend aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

3.1. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de Richtlijn 2004/83/EG inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming, alsook een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot het toetsen van de materiële motivering.

Verzoeker wijst op zijn afkomst uit Mosul en haalt verschillende recente veiligheidsincidenten aan die in Mosul hebben plaatsgevonden. Verzoeker verwijst eveneens naar een 'Public Statement' van Amnesty International van 10 november 2010 dat oproept om geen Iraakse burgers gedwongen terug te sturen naar Irak en naar uitspraken van gewezen secretaris-generaal van de Verenigde Naties Kofi Annan die meent dat de huidige situatie in Irak niet stabiel is.

3.2. Uit de lezing van het tweede middel blijkt dat verzoeker, door het invoeren van veiligheidsincidenten in Mosul, zich beroept op artikel 48/4, § 2, c).

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Verzoeker maakt, gelet op de vaststelling sub 2.2., het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn herkomst uit Mosul. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een asielzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS